

Passju

Stanley Borg

Xi drabi nqum, u nahseb li din il-ġurnata digà għextha, forsi iżjed minn darba. U forsi l-aħħar sitt xhur kienu biss din il-ġurnata, waħda fuq l-ohra mghaffgħin bhal fjuri bejn il-qxur ta' ktieb għat-tfal.

“Daz****tasuwed, tgħid ġamra ta’ sigarett imdawra b’roqgħa leħja.”

Nittewweb. Għażiex. Għandi l-ghażiex. Minn hawn nismagħħom jitkellmu. Ma nifhem xejn, u nara biss xofftejhom imdendla ma’ bejta konsonanti. Il-pulizija lebsin ingwanti bojod u jsaqsu għall-età u mnejn sa fejn.

“Issa tara. Bħal Sqallija ha nispicċaw. Hemmhekk invażati bihom.”

Is-suwed iharsu lejn l-art hliel wieħed li jxengel rasu għal darba darbejn. Tlieta. Ma jghid xejn. Imbagħad iħares lejja, għajnejh ebsin u żgħar daqs *ball bearings*, maqtugħha bis-sadid. U jdur, donnu biex jurini li l-ġilda ta’ dahru mqarċċa bħaż-żebġha fix-xemx, u li l-vini ta’ saqajh misluha daqs kordi ta’ kitarra.

Sakemm inpetpet għajnejja, jaqbeż. Malli jmiss l-ilma, ġismu jibbies. Is-shana tbewwaq kull hoss, hliel għaċ-ċaf ċaf ċaf cif ta’ jdejh stirati lejja bħal xrapnel. Ix-xatt inkejja issa wasal issa fadal oċeān u l-ġħawma donnha mhu sa tieqaf qatt għall-ġranet li fadal. Kif jaqbad ponn ir-ramel, l-aħħar sforz jiftaħlu mnifsejħ u jilheġġ il-fit metri li fadal sa hdejja. Jintefha kokka quddiem, għajnejh imsallba ma’ tiegħi u l-pali ta’ jdejh miftuha bħal galletta.

“Ciao. Buongiorno. Io Ismail.”

Ix-xewka ta’ dahru bħal rima mal-mewġ.

“Io Ismail.”

Kif inquim inhoss il-frisk, l-istess frisk li žomm il-knisja taht in-navi. Xi hadd ibexxaq tieqa, u jdoqq pjanu. Minn hdejja, in-noti jinstemgħu ringiela bħal rima mal-mewġ. Bħax-xewka ta’ dahar io Ismail.

* * *

Xi drabi norqod, u nahseb li dan il-lejl digħà ħlomtu. U forsi l-ahħar iljieli kienu biss din il-ħolma, waħda go l-ohra bħal basla, waqt li l-ġuh itini bil-minkeb fl-istonku.

Ta’ l-uniformi blu jitilgħu fuq id-dghajsa wieħed wieħed. Ixommu l-intiena ta’ saqajn, iqarrsu wiċċhom u jibdew iniżżlu n-nisa l-art. Ommi tipprova żżomm dritt. It-tfal jerfghuhom. Lili jimbuttawni ma’ Abdi, Korfa u l-ohrajn. Kemxejn goffi. Jew jiena dghajjef.

“*Ciao, buongiorno,*” ngħidilhom, biex nurihom li naf il-lingwa tagħhom.”

Tnejn minnhom jidħqu u dak li qed jitkellem ixengel rasu.

“*No Italy. Malta. This is Malta.*”

Malta? Malta x’inhi?

“*Ciao, buongiorno,*” nerġa’ ngħidilhom.

“Malta,” jghiduli, b'inqas paċenzja.

Malli mmiss l-ilma, ma nisma’ xejn hlief nifsi jingħibed u č-ċaf ċaf ċaf cifta’ saqajn ix-xih fil-baħar resqin iżżejjed viċin. Kif naqbad l-art, ir-ramel iċċedi taht idejja u nitkaxkar lejn ix-xiħ. Nintefha’ kokka quddiemu, għajnejh iharsu warajja u l-pali ta’ jdejh kollha suf żgħir, waħda hdejn wahda, qishom punti tal-hjata.

“*Ciao. Buongiorno. Io Ismail.*”

“*Io Ismail.*”

Imbagħad jaslu l-irġiel bl-uniformi blu u jxarrbu l-ingwanti bojod bl-ġħaraq helu bettieha jleqq ma’ għismi. Iqandluni u jkaxkruni lejn id-dghajsa, waqt li nibqa’ nsejjah lix-xiħ *Ciao, buongiorno* biex forsi jagħrafni. Sakemm jongħos, u minn warajh jgħaddu ċorma tfal bl-uniformi blu, jghajtu bħal gawwi waqt li jwaddbu ġebla ma’ l-art u jaqbżu fuqha. U kull taptipa ta’ saqajhom ma’ l-art taqa’ bħal nota ta’ pjanu.